

CIM DE L'ANY LITÚRGIC

La reialesa de Jesús i el seu Regne

per GRISELDA COS I BOADA, osb

El camí que vam començar el primer diumenge d'Advent avui culmina amb la celebració de la reialesa de Jesús. Reialesa, però, que avui contemplem marcada per la seva condemna. Jesús, condemnat a mort i coronat amb una corona d'espines, es declara ell mateix rei. El regnat que Jesús anuncià s'inaugurà a la creu, però culminà amb la Resurrecció.

En l'Evangeli de Joan no es parla del Regne de Déu. La seva teologia, no obstant, és reial, tot i ser centrada en la passió, fins al punt que la mort en creu és considerada, paradoxalment, una exaltació. La supratemporalitat reial de Jesús cal ser contemplada, i amb passió, en la seva mort i resurrecció.

Avui l'Evangeli ens ha introduït a l'interior del pretori on Jesús ha dit a Pilat: «Jo soc rei». Aquestes paraules Pilat les emfatitzà a la creu on es diu que hi foren escrites en tres llengües «Jesús de Natzaret, el Rei dels jueus». Ara, condemnat ja a mort, Jesús no té por de definir-se pel que és responent a Pilat: «Sí, jo soc rei». I afegí: «La meva missió és la de ser testimoni de la veritat».

Al moment de la passió Jesús mateix es defineix com a *rei*, títol que havia defugit quan la multiplicació dels pans. Ara, però, és l'hora de la veritat, sí, l'hora de la Creu. Ell que un dia havia dit que era el camí, la veritat i la vida, a la creu fou investit com a Rei. Jesús, que havia afirmat clarament que la seva reialesa no és cosa d'aquest món, dins el pretori, davant de Pilat, afirma que és rei. I fou també un testimoni de la veritat amb la seva vida sencera.

I si el Rei fou així, com haurà de ser el seu Regne? Ho hem escoltat en el Prefaci: Regne de veritat i de vida, de santedat i de gràcia, de justícia, d'amor i de pau. L'anunci del Regne de Déu del que Crist n'ha estat el veritable paradigma, ha de ser sempre el centre de l'evangeli.

L'Evangeli de Joan avui ha completat molt profundament l'evangeli de Marc que hem anat llegint durant tot l'any.